

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Atsakovė: Porr S.A.

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Europos Sąjungos teisę, visų pirma 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/35/EB dėl kovos su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose ⁽¹⁾ 13, 20 ir 22 konstatuojamąsias dalis ir Sutarties 18 straipsnį, kuriame įtvirtintas nediskriminavimo principas, leidžiama nemokėti kompensacijos už pavėluotą mokėjimą pagal komercinius sandorius, visiškai ar iš dalies finansuojamus struktūrinių fondų ir Europos Sąjungos Sanglaudos fondo lėšomis, kaip numatyta *Ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych* (Įstatymas dėl mokėjimo pagal komercinius sandorius terminų) 4 straipsnio 3 punkto c papunktyje?

⁽¹⁾ OL L 200, p. 35; 2000 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 226–229.

2018 m. lapkričio 27 d. Sąd Najwyższy (Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje JA/Skarb Państwa, atstovaujamas Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

(Byla C-745/18)

(2019/C 164/04)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Najwyższy

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: JA

Atsakovas: Skarb Państwa (Valstybės iždas), atstovaujamas Sejm Rzeczypospolitej Polskiej (Lenkijos Respublikos Seimas), Senat Rzeczypospolitej Polskiej (Lenkijos Respublikos Senatas), Prezes Rady Ministrów (Ministrų Tarybos pirmininkas), Minister Sprawiedliwości (teisingumo ministras), Minister Finansów (finansų ministras)

Prejudicinis klausimas

Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ 73 straipsnis ir 78 straipsnio a punktas ir ankstesnės nuostatos — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ⁽²⁾ 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punktas ir 11 straipsnio A skirsnio 2 dalies a punktas, siejami su valstybės narės atsakomybės už žalą principais,

nustatytais Teisingumo Teismo jurisprudencijoje (be kita ko, 1991 m. lapkričio 19 d. Teisingumo Teismo sprendime *Francovich ir kt.*, C-6/90 ir C-9/90, ECLI:EU:C:1991:428; 1996 m. kovo 5 d. sprendime sujungtose bylose *Brasserie du Pecheur*, C-46/93, ir *Factortame*, C-48/93, ECLI:EU:C:1996:79), turi būti aiškinami taip, kad nuo 2004 m. gegužės 1 d. pagal jas valstybė narė, kuri įstojo į Europos Sąjungą tą dieną, įpareigojama nustatyti taisykles, pagal kurias bankroto administratoriui mokamas atlyginimas apimtų pridėtinės vertės mokestį (PVM), mokėtiną nuo to atlyginimo?

(¹) OL L 347, p. 1; 2006 m.

(²) OL L 145, p. 1; 1977 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23.

2018 m. gruodžio 12 d. Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Mikrokasa S.A., kurios buveinė Gdynėje, ir Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, kurio buveinė Varšuvoje/XO

(Byla C-779/18)

(2019/C 164/05)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Mikrokasa S.A., kurios buveinė Gdynėje, ir Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, kurio buveinė Varšuvoje

Atsakovė: XO

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2008 m. balandžio 23 d. Direktyvos 2008/48/EB (¹) dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančios Tarybos direktyvą 87/102/EEB nuostatos, visų pirma jos 3 straipsnio g punktas, 10 straipsnio 1 dalis ir 22 straipsnio 1 dalis, turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas draudžiamas vadinamųjų su palūkanomis nesusijusių kredito išlaidų, nustatomų kaip fiksuotas dydis pagal įstatyme nustatytą skaičiavimo formulę, įtvirtintą *Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim* (2011 m. gegužės 12 d. Vartojimo kredito įstatymas, suvestinė redakcija Dz. U, 2018, 993 poz.) 36a straipsnyje, išskyrimas iš vadinamosios bendros kredito kainos vartotojui, apibrėžtos nurodytoje direktyvoje, tokiu būdu, kad būtų galima nuslėpti nuo vartotojo faktines su palūkanomis nesusijusias kredito išlaidas, kurias patiria įmonė?